

Cyklen

Solen skinner, det blæser dog lidt. Kasper er i gang med at snakke med hans mor angående sejlturen til Ærøskøbing, han er mors dreng. Klokken er 16:58, Kasper, Karen, Villy og jeg venter på Morten, som skal med hen til vores efterskole. Så kommer han kraftedme siddende på en cykel, og den må ikke med ombord. "Hvad så drenge" siger han, vi andre kan ikke lade være med at grine, "amen din kraftidiot, har du ikke lige købt den cykel" siger Villy, "Jo og hvad så?" siger han så, "ha ha ha, du må ikke tage den med ombord, der er nye regler" siger Karen, vi alle grinder undtagen Morten som kigger fornærmet på os "og fuck, hvad fanden gøre jeg nu!" vi stopper med at grine, vi kan se at han bliver en lille smule ked af det, fordi cyklen er splinter ny. Vi får så den ide, at vi smugler cyklen ind uden nogen ser det. Klokken er 16.:02, og vi skal ombord, færgen sejler om to minutter, og den cykel skal bare ind. Der er to indgange, en til passagerne og en til personale. Planen er at Morten og Villy tager personale døren og vi tager den anden, mens vi distrahere personalerne ombord. Kasper, Karen og jeg går ind, vi sætter os, og nu venter vi bare på Villy og Morten. "Fuck, hvad med hvis de er blevet taget!" siger Karen, "så længe Villy er der, sker der ikke noget". Villy har altid været "Einstein" i gruppen. Nu kommer de, de kommer grinende og glad, vi alle begynder med næsten at dø af grin, og vi har ikke en ide om hvad vi griner af.